

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: O.F.
 Härad: HERRESTAD Adress: YSTAD
 Socken: YSTAD Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1929 Född år _____ i _____

Uppteckningen rör

Bryta gödselhögen	1
julafion pigan på gården skulle ge djuren mat, samt goarätta	1
Maran	1
Bäckhästen.	2.
Spöktro.	2.
Trollasten	3.
Troll	3.

O. F.

154

YstadOm folketro och händelser under min lefnad. Tio

Min far var född 1806. Jag har hört honom berätta följande
 från 1830 till 40-talet bodde han i Wiarp nära Simris,
 vid midjommars tiden skulle bonden alltid som det hvar där
 bryta gödet högen, för utkörning på träden, då var det alltid
 tre män om detta arbete, hvar skulle hafva sin trä grep.
 och ja skulle de hafva stora vinterwantar på händerna,
 detta var endast den första lasten som den förnims skulle till äm-
 pas. när lasten blef färdigt skulle de gå baklöst lasten med
 grepen på armar och wantarna på sidan de hade utspädd göden
 skulle de ta wantarna af och gå mot him, detta var för der skulle
 betifva en god göden, brodde de,
Ystadstons quäw skulle pigans i gården gå och ge förnätt
 foder, hon skulle då vara larkhuvad, häret skulle hänga ned
 åt ryggen och armar, äfvens skulle hon vara i bara hinstyggs
 ärmarna, i den tron att de skulle få mycket till af förnätt,
 sedan om quäwens fäts den uppå loftet en del mat af flera
 slag, detta skulle vara till god utätt, äfvens fäts mat
 i stallet och i logerna, detta skulle vara till god mjölke
 detta var mellan 30. 40-talet - sedan bodde vi i Sislöf
 vid Simris, mellan 40. 50-talet hörde jag flera stycken
 manna der i byn att de voro besvärade af maran i bländ
 i bländ om vinterquäwens stelen de hade gått jänga, min
 far var äfvens besjöt af den, mid flera dagars mellan veck,
 lög han i jängan mid ryggen utåt nummak fick han ingen
 träning af detta på häng, men ja snart han lade sig på
 ryggen var hon genast på munnen på honom, han kunde
 intet röra en him ej heller andas utan endast nummak måg,
 detta kunde vara en god stund, när han då blef fri var
 han ja friskt som om han hade liggat i stönd, men mocht lög
 alltid hos honom i jängan kunde han höra mumlet och att
 kallade på honom vid jätt dopnamn blef han godast fri,
 kallade på honom mid knickta namnet han hade gjord.
 ingen nytta i detta läge

(3 sid) värn

Harad folk trodde och sade om Maran var att det
 var ett fruntimmer väsen som hufvade på det viset, enligt
 hörsägner skulle det gå ja till att när ett fruntimmer var i
 grooss och under en viss tid af den, brukade vissa experimant
 öfver fostret i flickas lefver hon en Maran, lefver det en geser lefver,
 det en varuff. en bekant person berättade för mig mig att
 han hade sett en varuff mer än en gång, han tillnär en hund
 men endast tre ben, han härad sig vid husväggarna om
 mörka quävar, der der är något fruntimmer som är i
 grooss, och därför voro de alltid rädda för att gå samman
 och sedan det lefver quävar, han var mycket rädd för Maran.

Bästa hästen har jag hört flera berättelser om, men jag kan
 påstå att jag med minas egna ögon sett den, det var under år
 54. 55. jag var då mellan 18-19 år jag arbetade hos en Skred
 där i Gistaf, och stycke in i November månad var vi nere i
 en bondgård och sydde, gården låg på söder ner ifrån byn, ja
 en quävar skulle vi gå till den byn Skred var då mellan
 11. 12 på natten, temligen mörkt var det men likväl tycktes
 komma utom fingo vi se något vitt föremål ett stycke framför
 oss der vi skulle gå, kommit ett litet stycke längre der skulle
 vi vända oss af och en väg som gick till byn, några famnar
 derifrån rann en bäck i den stäm ett förut ett stort föremål
 ja stort som en häst, bara några famnar ifrån oss, vi stände
 och stodo och fiderade vidunder, när vi då skulle gå lefver
 vi intet afvarens om hvilket häst vi skulle gå, utom vi
 vände föremålet ryggen och gingo tillbaka till gården och
 fingo logi der afvarens natten, detta sade att det var bästa
Maran.

Tro och spöke har jag hört mycket om, jag får
 meddelat en epistel till Göder om Glimminge by ligger en
 stor vidlyftig backe kallad Grannbacken, äfven talades mycket
 om Grannbacken, äfven den backen går stora vägen mellan
 Gistaf och Hofley backen är mycket hög och äfven mycket
 lång och lädder jödet der vägen går, väster och norr om

wägen, ligger en stor sten kallad trollasten, den ligger in i en äker några famnar ifrån vägen, den är mycket stor i omkrets. Jag har intet jota på stenens närliggande, en lönde som jag var bekant med hvarken bodde i närheten af bromsbacken som rörande med en spännare städe samt en vinterqväll skulle köra till till honom, komman ett stycke upp på backen kunde hästens knäppast dragas städans stutligen stannade han och han orkade intet längre manna jag blev hörd ingenting, han går på städans gås fram till hvarvet af hästen tillas igenom den bakåt, den yttre liknande en gammal karing bak på städans, manna jäter hvarvet på hästen går bort jäter sig städans, och då blev det af och hvarvet, det fader en den var lönastället som jag äkte med honom.

Ynglingstiden

En liten stycke medan en trollast med famnar stada om vägen den gör vägen en krök, inne i den kröken upp till vägen kanten ligger en stor, intet mycket stor den är städh tusens öfver, den var lönastället jages det, en mycket lönastället med mig antades, att den och en kamrat till honom hade i sin skap varit bortgående, med hvarvet skulle de passera för en nände sten, den var trollasten ett stycke upp på qvällen, komman rätts för stenen stannade de, kamraten hade en lösja med sig så jager han jag har skott i lösjan jag ger till en swarm i qvällen, riktar lösjan mot stenen lösjan skottet af, men tänk en lön af lösjan fick han behålla i handen, varthän det andra af lösjan resten han fick han varken höra eller för det var af mig kända personer och bodde ett stycke ifrån backen, det var passade mellan 40-50 talen.

Troll har jag hört mycket antas de har nag och stjärter på 1700 talen och in i 1800 r. till.

Den var jag i Ustads staden 1886.
har varit promurad på Alshanda under hela tiden